

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑๔/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๘/๒๕๖๘

วันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { นายจีระศักดิ์ ไชยเจริญ ผู้ร้อง
ศาลจังหวัดชลบุรี ที่ ๑
ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาแผ่นดิน ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายจีระศักดิ์ ไชยเจริญ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายจีระศักดิ์ ไชยเจริญ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องต้องโทษตามคำพิพากษาศาลจังหวัดชลบุรี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) คดีอาญาหมายเลขดำ ที่ ย ๕๘๒/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ย ๒๐๐๗/๒๕๖๓ ความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย และเสพเมทแอมเฟตามีนตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒) มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๖ วรรคสาม มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๗ และความผิดฐาน มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๗ และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง ลงโทษจำคุก ๒๕ ปี ๑๒ เดือน ๑๕ วัน และปรับ ๒,๒๕๐,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด ต่อมาพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศใช้บังคับ ผู้ร้องยื่นคำร้อง

- ๒ -

ขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาแผ่นดิน (ผู้ถูกร้องที่ ๒) พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกาโดยได้รับอนุญาต ให้ฎีกาจากศาลฎีกาเฉพาะปัญหาการเพิ่มโทษ ศาลฎีกาพิพากษากลับกำหนดโทษผู้ร้องใหม่เป็นลงโทษ จำคุก ๒๕ ปี ๑๒ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องเห็นว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้อง ทั้งสองที่ไม่นำโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังกระทำความผิดมากำหนดโทษใหม่ในส่วนที่เป็นคุณ แก่ผู้ร้อง แต่กลับนำความผิดหรือบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) มาปรับบทกฎหมายย้อนหลังเป็นโทษแก่ผู้ร้อง ทั้งที่บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ใช้ในขณะ ที่ผู้ร้องกระทำความผิดและมีคำสั่งยกคำร้องขอ กำหนดโทษใหม่ เป็นการใช้กฎหมายย้อนหลังเพื่อลงโทษ ผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) และมาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การพิจารณา พิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสอง ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) และมาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๗ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสอง กำหนดโทษใหม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองที่นำประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) มาปรับบทกฎหมายย้อนหลังเป็นโทษแก่ผู้ร้อง ทั้งที่บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ใช้ในขณะที่ยุกร้องกระทำความผิด และทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) และมาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๗ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองกำหนดโทษใหม่ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้อง

- ๔ -

ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่าเป็นเรื่องที่ศาลอื่น (ศาลฎีกา) มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

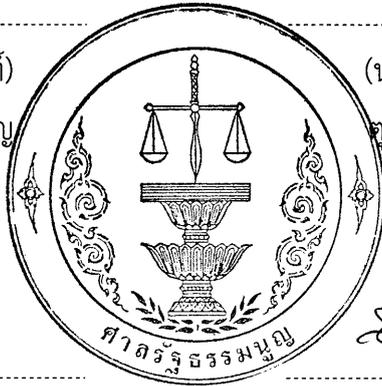
(คำสั่งที่ ๑๑๔/๒๕๖๘)

(นายอุดม สิทธีวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารัฐ ทรงศิวิไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ